

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 19.835 van 3 december 2008
in de zaak RvV X / IV

In zake: X, alias X, alias X
Gekozen woonplaats: X
tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, alias X, alias X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 29 augustus 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 augustus 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 29 oktober 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 november 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat G. VERGAUWE, loco advocaat A. HENDRICKX en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Kameroense nationaliteit te bezitten, tot de etnische groep ‘Bamileke’ te behoren en als tribe ‘Bangangte’ te hebben.

*Op 2 januari 2000 diende u in de transitzone op de luchthaven van Zaventem een **eerste asielaanvraag** in. Een beslissing tot weigering van toegang werd door de Dienst Vreemdelingenzaken genomen op 7 januari 2000. U tekende op 10 januari 2000 beroep aan tegen deze beslissing en werd in dat verband door het Commissariaat-generaal gehoord op 18 januari 2000. Op 25 januari 2000 nam de Commissaris-generaal een bevestigende beslissing van toegang op basis van het bedrieglijke karakter van uw verklaringen. U diende tegen deze beslissing geen beroep in bij de Raad van State. U werd op 27 januari 2000 gerepatrieerd naar uw land van herkomst.*

*Op 8 april 2008 diende u een **tweede asielaanvraag** in bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Volgens uw verklaringen die u op 18 juni 2008 aflegde voor het CGVS in het kader van uw tweede asielaanvraag, waren de identiteiten (namen en geboortedate) die u opgaf tijdens uw eerste asielaanvraag niet de juiste. U beweerde dat*

uw echte naam 'Nkwenywo Stanley Sampson' is. U bent op 28 maart 1983 geboren te Buea. Uw moeder heet (M. F. S.). Van uw vader weet u enkel dat een deel van zijn naam '(O.)' is en dat hij van Nigeria komt. Verder hebt u nog een zus '(Y. R. K.)' en een broer '(E.)'. U hebt een vriendin, namelijk '(A. S. A.)'. U woonde steeds in Buea, het familiehuis was in Bonaberi gelegen. Vanaf 2003 woonde u niet meer met uw moeder samen, maar u bleef wel in Buea wonen.

Toen u in januari 2000 (gedwongen) terugkeerde naar Kameroen en u uw paspoort afgaf ter controle, nam men u mee naar een gebouw. U bleef er twee dagen. Toen vroeg men of u (E.) kende, wanneer u hem voor het laatst zag, waarom u naar België ging en waarom u terug naar Kameroen kwam. Daarna nam men u mee naar 'Yaoundé Central Prison Kondengui'. U wachtte er op een proces, maar er gebeurde niets. U zat alleen in de cel en tijdens de weekends moest u de liefde bedrijven met mannen. Men vertelde u nooit waarom u opgesloten zat, maar u denkt dat het is omdat u geld en andere zaken distribueerde voor uw broer, die u tevens ziet als oorzaak van alle problemen. Op een dag begin 2003 liet men u vrij zonder verdere commentaar. U ging naar uw moeder te Buea. Enkele maanden later kreeg u de winkel van uw moeder. Later – u weet niet wanneer maar u denkt in 2004 – arresteerde men u, omdat men dacht dat u uw broer (E.) contacteerde in verband met een meeting van de Southern Cameroons National Council (hierna SCNC). U werd toen voor twee dagen opgesloten. Na getuigenissen in uw voordeel en het geven van geld, kwam u vrij. Na uw vrijlating zocht u contact met uw broer (E.), maar zonder succes. In 2005 kreeg u weer problemen, ditmaal omwille van de explosie van de 'Mungo-brug' – u denkt dat dit in 2004 gebeurde. De politie kwam op een dag – u weet niet meer wanneer juist – naar de M&G-club in Buea, waar ze u arresteerden. U werd door drie agenten naar de 'Gouvernement Mobile de Intervention' gebracht. Daar vroeg men u waar u was toen de brug explodeerde. U werd beschuldigd van zaken te doen met (E.) en u en uw broer werden ervan verdacht iets te maken te hebben met de explosie van de brug. Na drie dagen werd u vrijgelaten, nadat uw moeder met de 'State Councillor' onderhandelde en u documenten ondertekende waar onder andere instond dat uw broer schuldig was en dat u nooit deel zou nemen aan SCNC-zaken. Na uw vrijlating ging u verder op zoek naar uw broer, doch zonder succes. Twee dagen voor de 'twin-elections' van juni 2007 – de juiste dag weet u niet meer – vroegen mensen van het Social Democratic Front (hierna SDF) u om 'polling agent' te zijn voor het SDF. U ging akkoord en observeerde de verkiezingen in de 'Government School Buea-Town'. Nadat het stembureau dicht ging, schreef u een rapport dat u afgaf aan de 'Divisional Officer'. Op zijn kantoor werden de resultaten nog dezelfde avond voorgelezen, maar vele uitslagen waren vervalst, ook de uwe. Er ontstonden rellen en er werd met stenen gegooid. De burgemeester herkende u en bedreigde u. In december 2007 werd een huis dat u aan het bouwen was, afgebroken. Toen u de dag nadien verhaal ging halen bij de burgemeester, zei die dat het was omdat u tegen hem was in de verkiezingen en dat hij tegen mensen van uw 'tribe' was. Hij zei dat het nog maar een begin was. Op maandag 25 februari 2008 was er een staking in Buea, die vier dagen duurde, omwille van de hoge olieprijs. U was – samen met drie andere personen – verantwoordelijk voor de staking in 'Buea-Town'. Op donderdagavond klopten politieagenten en soldaten op uw deur. Ze vroegen of u (S.) was en sloegen u in elkaar. U werd meegenomen naar het militaire kamp in Buea. In het militaire kamp zei men dat u (E.) kende, de staking organiseerde, achter de explosie op de Mungo-brug zat en dat u geen Kameroener maar een Nigeriaan was. U werd gefolterd terwijl men vragen stelde over SCNC, de brug en de staking. Twee dagen na uw arrestatie werd u samen met andere gevangenen overgebracht naar 'Buea Central Prison'. U kon via een wachter u moeder op de hoogte brengen van uw opsluiting. Diezelfde wachter wist u te vertellen dat uw huis en taxi uitgebrand waren. Uw moeder regelde met de wachter uw ontsnapping. Op een dag – rond eind maart, begin april 2008, u weet de juiste datum niet meer – gaf de bewaker u twee tabletten die u moest innemen. U werd geboeid wakker in het ziekenhuis waar uw moeder werkte. Wat later kreeg u weer een tablet van een arts en werd u wakker in een huis op een rubberplantage te Tiko. Op 7 april 2008 verliet u Kameroen door van Douala naar Brussel te vliegen. U omzeilde de douane in Douala door met een echt politieuniform langs de controle te wandelen. Na de controle

veranderde u weer van kleding. U kwam toe in België op 8 april 2008 waar u met een vals paspoort de douane passeerde. U diende nog dezelfde dag een asielaanvraag in.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

Ten eerste kan worden opgemerkt dat in het kader van uw **eerste asielaanvraag** door de Commissaris-generaal op 25 januari 2000 een bevestigende beslissing van weigering van toegang werd genomen op basis van het bedrieglijk karakter van uw asielrelaas. Meer bepaald werd in deze beslissing geargumenteed dat uw verklaringen omtrent uw identiteit bedrieglijk waren, dat (daardoor, maar ook omwille van andere vaststellingen) uw beweerde broederband met Ebenezer Akwanga niet overtuigend was en dat u uw SCNC-betrokkenheid niet aannemelijk maakte.

Voor wat uw verklaringen in het kader van uw **tweede asielaanvraag** betreft kunnen volgende bedenkingen worden gemaakt.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u een andere identiteit opgaf dan de 2 verschillende identiteiten die u tijdens uw eerste asielaanvraag heeft opgegeven.

In het kader van uw eerste asielaanvraag gaf u volgende identiteitsgegevens op. U verklaarde bij aankomst op de luchthaven van Zaventem (zie rijkswachtverslag nr. 134/10057/M – dd. 31 december 1999) **Takeutchatchwa Goddy** te heten en geboren te zijn op 29 augustus 1975. Bij uw eerste asielaanvraag op 2 januari 2000 legde u een door de Rijkswacht, afdeling Grenscontrole, sectie Valse en Vervalste Reisdocumenten authentiek bevonden paspoort (nr. 99/SEI/436583, afgegeven te Yaounde op 17 september 1999 en geldig tot 16 september 2004) voor op naam van **Takeutchatchwa Goddy**, geboren te Buea op 29 augustus 1975. Tijdens het verhoor door de Dienst Vreemdelingenzaken ((hierna 'DVZ') dd. 5 januari 2000) verklaarde u **Akwanga Stanley** te heten en geboren te zijn op 29 augustus 1975. Op het taalkeuzeformulier van de Dienst Vreemdelingenzaken (dd. 5 januari 2000) staat als naam **Takeutchatchwa Goddy** vermeld, met als geboortedatum 29 augustus 1975 en wordt als alias **Akwanga Stanley** vermeld, met als geboortedatum 27 maart 1978. Op uw verzoekschrift tot instelling van een dringend beroep (dd. 10 januari 2000) schreef u eigenhandig **Takeutchatchwa Goddy** als naam en 29 augustus 1975 als geboortedatum en gebruikte u de naam **Akwanga Stanley** niet langer. Op 18 januari 2000 verklaarde u aan de dossierbehandelaar van het CGVS, dat uw echte naam **Akwanga Stanley** is en dat u op 28 maart 1983 geboren bent, dat u een broer Akwanga Ebenezer hebt en een zus Akwanga Rosalyn die gehuwd is met Samson (gehoor CGVS 18/1/2000, p.1). U verklaarde tevens dat uw moeder Akwanga Florence heet en uw vader Akwanga Patrick (gehoor CGVS 18/1/2000, p.3). Op 24 januari 2000 legde u een kopie van een Kameroense identiteitskaart (nr. 10059390) voor, op naam van **Takeu Tchachwa Goddy** (geboren te Buea op 29 augustus 1975).

In het kader van uw tweede asielaanvraag verklaarde u met betrekking tot uw identiteit het volgende. Tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (dd. 23 april 2008) verklaarde u dat u in 2000 naar België reisde met valse documenten onder de naam **Takeutchatchwa Goddy**, geboren op 29 augustus 1975. Verder verklaarde u dat uw naam **Sampson Nkwenywo Stanley** is en dat u op 28 maart 1983 werd geboren. Uit de gegevens van de vragenlijst van het CGVS (dd. 21 mei 2008) blijkt dat u als naam **Sampson Nkwenywo Stanley** opgaf en als geboortedatum 28 maart 1983. Volgens uw verklaringen die u op 18 juni 2008 aflegde voor het CGVS in het kader van uw tweede asielaanvraag, is uw correcte naam **Nkwenywo Stanley Sampson**. U bent op 28 maart 1983 geboren te Buea. De vermelding van de naam **Takeutchatchwa Goddy** en geboortedatum 29 augustus 1975 op uw bijlage 26 zijn volgens u het gevolg van het feit dat bij uw eerste asielaanvraag uw paspoort op die naam stond en omdat u geen bewijs had van uw echte naam **Nkwenywo Stanley Sampson** en geboortedatum 28 maart 1983 (gehoor CGVS, p.1).

Uit het voorgaande blijkt dat u in het kader van uw 2 asielaanvragen 3 volstrekt verschillende identiteiten heeft opgegeven, hetgeen de credibiliteit van uw verklaringen volkomen ondermijnt.

Verder kunnen volgende bedenkingen worden gemaakt bij de gegevens die u verstrekte met betrekking tot (de identiteit van) uw familieleden.

*In het kader van uw **eerste asielaanvraag** verklaarde u voor de Dienst Vreemdelingenzaken (gehoor dd. 5/1/2000 - ptn 8, 9, 28 en 32) en het Commissariaat-generaal (gehoor CGVS 18/1/2000, p.1 en 3) dat uw vader **Patrick Akwanga** heette en uw moeder **Florence Akwanga** en dat u een zus, **Yimga Roselind (DVZ)/Roselyn Akwanga** (CGVS) had en een broer met de naam **Ebenizer (DVZ)/Ebenezer (CGVS) Akwanga**. U stelde tijdens het gehoor door de Dienst Vreemdelingenzaken (gehoor DVZ dd. 5/1/2000 - pt. 31) en het Commissariaat-generaal (gehoor CGVS 18/1/2000, p.1) dat uw ouders gescheiden leefden. U preciseerde dat dit het gevolg was van **echtelijke problemen**, waardoor uw vader en moeder in mei 1997 uit elkaar gingen. Nog volgens uw verklaringen ging uw moeder, die langs vaderszijde Nigeriaanse was, toen naar Nigeria, terwijl uw vader zich in mei 1997 met u in Buea vestigde (gehoor CGVS 18/1/2000, p.1).*

*In het kader van uw **tweede asielaanvraag** verklaarde u volkomen in strijd hiermee dat uw moeder (**S. M. F.**) heet (gehoor CGVS, p.1). Van uw vader stelde u enkel te weten dat een deel van zijn naam '(O.)' is. U verklaarde dat uw broer '**Ebenizer**' heet en voegde eraan toe dat u zijn volledige naam evenmin kent en zelfs niet zeker weet of hij wel '**Ebenizer**' heet (gehoor CGVS, p.2). Uw verantwoording voor uw onwetendheid over de namen van uw vader en broer, met name dat u nooit met uw vader samen was en dat hij vertrok toen u 3 jaar was (gehoor CGVS, p.2), kunnen niet in aanmerking worden genomen, omdat dit volkomen in strijd is met uw verklaringen in het kader van uw eerste asielaanvraag. Toen verklaarde u immers dat het uw moeder was, die in 1997 vertrok en dat u vanaf dan bij uw vader in Buea ging wonen (gehoor dd. 5/1/2000, p.1). De naam die u van uw zus opgaf, '(Y. R. K.)', komt ook niet overeen met deze die u in het kader van uw eerste asielaanvraag opgaf (cf. supra). U verklaarde verder dat uw ouders niet gehuwd waren en dat u daarom de naam van uw moeder (**S.**) hebt. Toen u werd gevraagd of u steeds de naam (**S.**) had in Kameroen, verklaarde u dat het steeds uw naam was en dat de naam **Takeutchatchwa Goddy** enkel gebruikte in december 1999 omdat u een paspoort op die naam gebruikte om tot België te komen (gehoor CGVS, p.2). Merkwaardig genoeg gaf u tijdens uw eerste asielaanvraag '(S.)' niet als (familie)naam van uw moeder op - vermits u haar toen **Florence Akwanga** noemde - maar u vermeldde '(S.)' wel als de naam van de echtgenoot van uw zus (gehoor CGVS 18/1/2000, p.1). Ook opmerkelijk is dat u tijdens uw tweede asielaanvraag beweerde dat uw vader van Nigeria komt (gehoor CGVS, p.3), daar waar u tijdens de eerste asielaanvraag uw moeder Nigeriaanse roots toeschreef (cf. supra).*

De vaststelling dat ook de gegevens die u in het kader van uw tweede asielaanvraag met betrekking tot uw familie verstrekt, volkomen afwijken van deze die u tijdens uw eerste asielaanvraag opgaf, bevestigt het bedrieglijk karakter van uw asielaanvraag.

*Uit al het voorgaande blijkt dat de opeenvolgende verklaringen die u tijdens uw 2 asielaanvragen heeft afgelegd met betrekking tot uw identiteit en deze van uw familieleden volkomen incoherent en dus bedrieglijk zijn. Vermits identiteit en familiegegevens essentiële elementen vormen in een asielaanvraag, komt – in het licht van uw bedrieglijke verklaringen hieromtrent – de geloofwaardigheid van de overige door u afgelegde verklaringen in het kader van uw asielrelaas volkomen op de helling te staan. **Bijgevolg kan geen geloof gehecht worden aan de door u beweerde vrees voor vervolging of aan het bestaan van een reëel risico op lijden van ernstige schade.***

*Ter staving van de identiteit, zoals opgegeven tijdens voorliggende asielaanvraag legde u een geboorteakte voor (opgesteld op 31 december 2000) – op naam van (**S. N. S.**), geboren op 28 maart 1983. Vreemd genoeg staat de naam van uw vader niet ingevuld maar staat er 'overleden'. U beweerde dat u het document reeds vanaf uw geboorte had (gehoor CGVS, p.7), terwijl er nochtans 31 december 2000 als afleveringsdatum staat vermeld. Bovendien kan men zich de vraag stellen waarom u het bewuste document – indien het werkelijk naar uw 'echte' identiteit zou verwijzen en u het al van bij u geboorte*

zou hebben gehad - niet heeft meegebracht en voorgelegd toen u de eerste maal asiel aanvraag in België. Verder legde u een rijbewijs voor (nr. 00349039) met fiscale stempel van 13 april 2008 op naam van (S. N. S.), geboren op 28 maart 1983. Bij dit document is het belangrijk op te merken dat de pasfoto los in het rijbewijs zat en dat bovendien de stempel niet doorloopt op de pasfoto, wat sterk doet twifelen aan uw bewering dat het document u werkelijk toebehoort. Overigens blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat zulke officiële documenten vaak vervalst worden of op frauduleuze wijze verkregen worden in Kameroen, waardoor de authenticiteit ervan niet vaststaat (zie landeninfo). U legde foto's voor waarop –volgens uw verklaringen- uw afgebrande huis te zien zou zijn en foto's waarop de restanten van een huis dat u bouwde te zien zouden zijn (gehoor CGVS, p. 6-7). Deze foto's tonen niet aan dat het uitgebrande huis daadwerkelijk van u was en dat de restanten van het huis die van het huis dat u bouwde zijn, laat staan dat ze een indicatie van de oorzaak van de brand en afbraak geven.

U legde geen reisdocumenten voor om uw reisweg van Kameroen naar België te staven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Toronto-Vancouver, Butterworths, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

3.1. Verzoeker voert de schending aan van de materiële motiveringsplicht en stelt dat de bestreden beslissing niet wordt ingegeven door deugdelijke motieven. Hij betoogt dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (verder: CGVS) niet argumenteert over de ingeroepen asielmotieven maar zich beperkt tot bedenkingen over zijn identiteit. Er wordt niet gepeild naar verzoekers asielmotieven.

Met betrekking tot zijn identiteit beweert verzoeker zijn handelswijze uit het verleden te betreuen. Hij verklaart dat zijn echte naam de in onderhavige procedure opgegeven naam is en dat hij is geboren op 28 maart 1983. Hij gaf als verklaring dat hij de naam opgaf die vermeld stond in zijn vals paspoort omdat hij bang was te verklaren dat hij met een vals paspoort had gereisd. Verzoeker stelt dat hij tijdens deze procedure de echte naam opgaf van zijn moeder en een deel van de naam van zijn vader en broer. Hij zou geheel te goeder trouw zijn interview hebben afgelegd bij het CGVS. Nochtans beoordeelt men hem onmiddellijk negatief aan de hand van de opgegeven identiteit en peilt men niet naar zijn werkelijke asielmotieven. Om die reden is de bestreden beslissing volgens verzoeker niet ingegeven door deugdelijke motieven. Er wordt nergens gemotiveerd waarom hij geen bescherming kan krijgen onder de Conventie van Genève.

Verzoeker meent dat het CGVS zich ook niet kan beroepen op het adagium “*fraus omnia corrumpit*” aangezien hij zijn gehoor bij het CGVS op 18 juni 2008 naar waarheid aflegde.

3.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van het CGVS over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert, zonder dat het een aanvullend onderzoek kan zijn en zich uitsluitend op het rechtsplegingdossier baseert, rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

De Raad stelt vast dat verzoeker de bestreden beslissing nergens betwist, waar deze uitvoerig motiveert omtrent het feit dat hij in de onderhavige procedure een andere identiteit opgaf dan de twee verschillende identiteiten dewelke hij tijdens zijn eerste asielaanvraag heeft opgegeven en er een aantal bedenkingen kunnen worden gemaakt bij de gegevens die hij verstrekte met betrekking tot (de identiteit van) zijn familieleden (zie sub 1). Deze motivering vindt steun in het administratief dossier, is pertinent en terecht en wordt door de Raad overgenomen. De vaststelling dat verzoeker in het kader van zijn opeenvolgende asielaanvragen drie volstrekt verschillende identiteiten heeft opgegeven en tevens met betrekking tot zijn familie verklaringen aflegde die volkomen afweken van zijn verklaringen tijdens de eerste asielaanvraag, doet op manifeste wijze afbreuk aan zijn geloofwaardigheid.

De Raad merkt op dat verzoeker ook tijdens de huidige procedure tegenstrijdige verklaringen aflegde met betrekking tot zijn ouders, daar hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken aangaf dat hij zijn vaders verblijfplaats niet kent, waarbij hij preciseerde dat zijn ouders reeds gescheiden leefden toen hij één jaar was (administratief dossier, map tweede asielaanvraag stuk 10, nr.13), terwijl hij bij het CGVS verklaarde dat zijn vader slechts vertrok toen hij drie jaar was en hij hem toen 'vader' noemde. Deze laatste verklaring is bovendien strijdig met verzoekers eerdere verklaring bij het CGVS dat hij en zijn vader nooit samen waren (administratief dossier, map tweede asielaanvraag, stuk 3, p.2). Dit alles klemt des te meer daar voornoemde verklaringen tevens flagrant strijdig zijn met verzoekers voormelde verklaringen tijdens zijn eerste asielaanvraag, alwaar hij verklaarde dat het zijn moeder was die vertrok, dit gebeurde in 1997 en hij vervolgens samen met zijn vader in Buea ging wonen.

Verzoeker betwist evenmin de motivering aangaande de documenten die hij bijbracht om zijn identiteit te ondersteunen. Derhalve wordt deze motivering geacht niet-betwist en vaststaand te zijn en door de Raad tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voormelde kan er geen geloof worden gehecht aan verzoekers voorgehouden identiteit en familiale profiel.

De Raad stelt vast dat verzoeker tijdens zijn verschillende asielprocedures een aantal verklaringen heeft afgelegd die niet met elkaar kunnen worden gerijmd.

Hij gaf in de vorige procedure aan dat hij en zijn broer beide lid waren van de SCNC, ten gevolge waarvan zijn broer in 1997 werd gearresteerd en vijftien jaar gevangenisstraf kreeg. Verzoeker verklaarde dat hij zelf twee maal werd gearresteerd: een eerste keer in oktober 1999 en een tweede keer in november 1999. Hij verklaarde tevens dat hij lid werd van het SDF (administratief dossier, map eerste asielaanvraag, stuk 9, nr.42).

Wanneer verzoeker tijdens de onderhavige procedure werd gevraagd of hij reeds gearresteerd was geweest, vermeldde hij de twee voornoemde arrestaties in 1999 niet (administratief dossier, map tweede asielaanvraag, stuk 9, p.2). Wanneer hem werd gevraagd of hij politiek actief was, antwoordde hij: "*Nee, ben sympathisant*", waarbij hij preciseerde sympathisant te zijn van het SDF, doch niet vermeldde dat hij lid was van deze organisatie, noch dat hij lid was van de SCNC (administratief dossier, map tweede asielaanvraag, stuk 3, p.6). Dit klemt des te meer daar verzoeker tijdens de huidige procedure verklaarde: "*Ik haatte SCNC, zijn dieven, 'pushen' jongeren om vanalles te doen*" (*ibid.*, p.10).

Dat verzoeker tijdens de huidige asielprocedure verklaringen aflegt die dermate uiteenlopen met zijn verklaringen, afgelegd tijdens zijn eerste asielaanvraag, doet verder afbreuk aan zijn geloofwaardigheid.

De Raad stelt vast dat verzoeker ook tijdens de onderhavige asielprocedure vage, incoherente en tegenstrijdige verklaringen aflegde.

Met betrekking tot zijn eerste arrestatie en detentie, gaf hij in de vragenlijst aan dat hem werd duidelijk gemaakt dat hij werd opgesloten omwille van zijn broer en zijn reis naar Europa. Hij verklaarde dat hij opgesloten werd tot "03/2003" (administratief dossier, map tweede asielaanvraag, stuk 9, p.2). Verzoeker brengt echter geen begin van bewijs bij inzake deze detentie. Zijn verklaringen kunnen evenmin in overeenstemming worden gebracht met zijn verklaringen op het CGVS, waar hij aangaf dat niemand hem zei waarom hij werd opgesloten en men hem compleet negeerde. Verzoeker verklaarde tevens niet te weten welke de exacte dag of maand was van zijn vrijlating. Dit klemt des te meer daar verzoeker bij het CGVS stelde dat hij tijdens zijn detentie de liefde moest bedrijven met mannen, hetgeen hij in de vragenlijst niet vermeldde. Hierbij dient bovendien te worden opgemerkt dat verzoeker niet kon preciseren of het om wachters ging of mannen van buiten de gevangenis (administratief dossier, map tweede asielaanvraag, stuk 3, p.8-9).

Dient tevens te worden opgemerkt dat verzoeker uitermate vage verklaringen aflegde omtrent zijn problemen in 2004, daar waar hij niet kon preciseren op welke datum of in welke maand deze problemen zich zouden hebben voorgedaan (*ibid.*, p.10).

Verzoeker legt bovendien flagrant tegenstrijdige verklaringen af betreffende zijn arrestatie naar aanleiding van de bomaanslag op de Mungo-brug. In de vragenlijst stelde verzoeker dat hij begin 2007 werd gearresteerd door vier agenten van de speciale afdeling GMI, waaronder de politieofficier R. M. Hij zou zijn beschuldigd van deelname aan de bomaanslag op de Mungo-brug in 2005, doch de volgende dag in de vroege namiddag zijn vrijgelaten (administratief dossier, map tweede asielaanvraag, stuk 9, p.2). Tijdens zijn gehoor bij het CGVS, verklaarde verzoeker dat voornoemde aanslag plaatsvond in 2004. Hij gaf aan de datum van zijn arrestatie niet te hebben gememoriseerd, doch dat dit in 2005 was. Verzoeker preciseerde tevens – uit eigen beweging – dat hij werd gearresteerd door drie agenten. Hij gaf even verder aan dat hij drie dagen in de GMI verbleef en dat hij daar werd gefolterd (administratief dossier, map tweede asielaanvraag, stuk 3, p.10-12). Dit alles klemt des te meer daar verzoeker, wanneer hem bij het CGVS na de pauze nogmaals werd gevraagd naar de maand en het jaar van zijn arrestatie, weigerde hierop een antwoord te formuleren, doch antwoordde: "Nee, wil niet doen, wil geen tegenstellingen" (*ibid.*, p.13), hetgeen getuigt van een gebrek aan medewerking in zijn hoofde.

De Raad stelt vast dat verzoeker vervolgens, na tijdens de pauze van het gehoor bij het CGVS zijn verklaringen bij DVZ te hebben bestudeerd, plotseling verklaarde dat zijn verklaringen bij DVZ foutief werden opgenomen en dat hij wel degelijk door drie agenten werd gearresteerd in 2005, waarbij hij de tegenstrijdigheid aangaande het aantal dagen dat hij opgesloten werd ongemoeid liet (*ibid.*). Dient hieromtrent te worden opgemerkt dat verzoeker bij DVZ aangaf de tolk goed te begrijpen en geen bezwaar te hebben tegen de tolk (administratief dossier, map tweede asielaanvraag, stuk 10). Hij ondertekende, in de wetenschap dat valse of onjuiste verklaringen tot gevolg kunnen hebben dat de asielaanvraag wordt verworpen, de vragenlijst uitdrukkelijk voor akkoord en gaf aan dat de daarin verstrekte inlichtingen overeenstemmen met de werkelijkheid, en dit nadat het verslag hem werd voorgelezen in het Engels (administratief dossier, map tweede asielaanvraag, stuk 9, p.3). Derhalve kan niet worden aangenomen dat verzoekers verklaringen foutief zouden zijn opgenomen bij DVZ of in de vragenlijst.

Aangaande verzoekers verklaring dat hij voor het SDF als 'polling agent' zou hebben deelgenomen aan de verkiezingen in 2007, stelt de Raad vast dat hieraan, in acht genomen dat verzoeker (i) niet kon preciseren op welke dag deze verkiezingen plaatsvonden (ii) evenmin de naam kon geven van de Divisional Officer voor wie hij een rapport zou hebben geschreven (iii) verklaarde nooit eerder activiteiten te hebben gevoerd voor het SDF (administratief dossier, map tweede asielaanvraag, stuk 3, p.14-16), geenszins geloof kan worden gehecht, zodat er evenmin geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde problemen met de burgemeester.

Betreffende verzoekers arrestatie en detentie in 2008, gaf verzoeker in de vragenlijst aan dat hij op maandag naar de rechtbank werd gebracht, samen met nog ongeveer 23 personen.

Drie van hen werden niet veroordeeld en verzoeker zou erbij zijn geweest. Verzoeker zou zijn ontsnapt met behulp van zijn moeder, dewelke twee capsules zou hebben gegeven aan de bewaker. Op een bewuste maandag eind maart of april 2008 nam verzoeker deze in. Hij zou vervolgens het bewustzijn zijn verloren en zijn bijgekomen in een huis op een rubberplantage in Tiko (administratief dossier, map tweede asielaanvraag, stuk 9, p.2-3). De Raad stelt vast dat verzoeker zijn bezoek aan de rechtbank bij het CGVS nergens vermeldde. Bovendien wijken zijn verklaringen omtrent zijn ontsnapping af van hetgeen hij aangaf in de vragenlijst aangezien hij verklaarde dat hij twee tabletten nam op maandag, waarna hij zou zijn wakker geworden in het ziekenhuis waar zijn moeder werkte. In het ziekenhuis zou hij zijn vastgebonden aan het bed en zou er een wachter geweest zijn. Hij zou nogmaals een tablet hebben moeten innemen, waarna hij wakker werd in een huis op de Tiko-rubberplantage (administratief dossier, map tweede asielaanvraag, stuk 3, p.22-23). Bovendien legde verzoeker vage verklaringen af, waar hij niet kon preciseren wanneer hij werd vrijgelaten, noch wat de naam was van de bewaker die hem zou hebben geholpen (*ibid.*). Dit alles klemt des te meer gelet op het feit dat verzoeker tijdens zijn verschillende asielpcedures tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd omtrent de naam van zijn moeder en tijdens zijn eerste procedure verklaarde dat deze in 1997 naar Nigeria ging (cf. *supra*), zodat er geenszins geloof kan worden gehecht aan het feit dat deze verzoeker zou hebben geholpen te ontsnappen.

Dient tevens te worden opgemerkt dat verzoeker geen documenten bijbrengt om zijn reisweg te staven, hetgeen verder afbreuk doet aan zijn geloofwaardigheid en des te meer klemt daar verzoeker niet kon preciseren met welke vliegtuigmaatschappij hij reisde, noch waar hij landde of welke gegevens het paspoort bevatte waarmee hij naar België zou zijn gereisd (*Ibid.*, p.23-24). Verzoeker legde bovendien tegenstrijdige verklaringen af, daar waar hij bij het CGVS, wanneer hem werd gevraagd of het zijn naam of foto waren die in het paspoort stonden, antwoordde: "*ik keek er niet in*" (*ibid.*, p.24), terwijl hij bij DVZ aangaf dat de foto in het paspoort was van iemand die op verzoeker leek (administratief dossier, map tweede asielaanvraag, stuk 10, nr.33).

Uit het voormelde blijkt dat er geenszins geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden asielmotieven. Derhalve kan niet worden aangenomen dat in hoofde van verzoeker is voldaan aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 en dient de vluchtelingenstatus aan hem te worden ontzegd.

4.1. Verzoeker vraagt hem in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

4.2. De Raad stelt vast dat verzoeker geen elementen aanvoert ter staving van zijn verzoek om subsidiaire bescherming en ontwaart in het dossier geen elementen die in hoofde van verzoeker wijzen op het bestaan van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de voormelde wet van 15 december 1980. Derhalve dient de subsidiaire beschermingsstatus, de ongeloofwaardigheid van zijn asielaanvraag mede in acht genomen, aan verzoeker te worden ontzegd.

